

РЕШЕНИЕ

№ 7796

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11623** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б., вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. А., род. на 20.06.2007 г. в С., срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление от 19.03.2025 г., издаден от М. Г., завеждащ Консулска служба при Посолство на Република Б. в [населено място], Кралство Й..

Отказът се оспорва като незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Отказът засягал основни права на жалбоподателя съгласно чл. 8, ал. 1 ЕКПЧОС относно правото му на личен и семеен живот. Разрешеното събиране на семейството на територията на Република Б. е част от това право. Посочва се, че отказът е немотивиран, като липсвало и обосноваване на причината за постановяването му – да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Т., който поддържа жалбата. Ответникът – завеждащ Консулска служба при Посолството на Република Б. в [населено място], Й., - М. Г., редовно призован, не се явява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: На 19.03.2025 г. жалбоподателят Х. А. А. е подал заявление в Посолството на РБ в А. – Й., за получаване на виза вид „D“ за дългосрочно пребиваване в Република Б..

На 03.08.2025 г. жалбоподателят е получил по електронен път отказ за издаване на виза по образец. Правното основание за отказа е чл. 10, ал. 1, т. 22 ЗЧРБ, а мотивите за отказа са „има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към

трета държава“. Посочено е също така, че съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления от кандидата.

По делото е приложено Решение № 7667/15.07.2024 г. на ДАБ, с което, по молба на И. А. А. за събиране със своите роднини, сред които и жалбоподателя, който му е брат, на основание чл. 34, ал. 1 ЗУБ на И. А. А. е разрешено да се събере на територията на Република Б. със своя баща А. А. М., своята майка А. А. А. Х., своите братя М. А. А., Х. А. А. и Имадалин А. А. и своите сестри А. А. А. и Т. А. А..

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на Х. А. А. за основателна, поради следното:

По силата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ отказите за издаване на визи за дългосрочно пребиваване не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Видно от текста на жалбата до съдът, жалбоподателя се е позовал на обстоятелства касаещи нарушаването на права по ЕКЗПЧОС чл. 8 – „събиране на семейство“, както и правото да напусне пределите на ясяка държава, включително и на своята. Предвид изложеното настоящият състав приема, че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение, същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания. Същата е в срок и е процесуално допустима.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република Б. е установен в Закона за чужденците в Република Б.. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС, е да притежава валидно издадена виза. Съгласно чл. 9 ЗЧРБ, визата е разрешение за влизане и пребиваване или летищен транзит. Разпоредбата на чл. 9а ЗЧРБ регламентира както видовете, издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република Б., съгласно чл. 9 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР).

Съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република Б. в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган с оглед представените заповеди - № 95-00-26/16.01.2025 г. (л. 48), с която Министърът на външните работи, на основание чл. 34 от Наредбата за условията за издаване на визи и определяне на визовия режим е определил длъжностните лица, които вземат решения за отказ за издаване на виза на основание чл. 10 ЗЧРБ; и № 10/27.03.2024 г. на посланика на Б. при Посолство на Република Б. в А., с която М. Г. е определен да съставя, подписва и връчва откази за издаване на визи – Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 22 ЗЧРБ, посочена като правно основание за издаване на оспорения административен акт, се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

В същото време, не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ, тъй като същият съдържа единствено цитиране на законовата норма, както и допълнителна забележка, в която се сочи, че съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления от кандидата.

В случая е налице пълна липса на мотиви, тъй като не става ясно какви са конкретните съображения за отказа и кое е породило основателните съмнения. Съгласно приетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по т. д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 4 ЗЧРБ, след приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

В същото време, от страна на ответника въобще не е отчетено, че посоченото в заявлението основание за издаване на виза е издаденото разрешение за събиране на семейството, като жалбоподателят е брат на лицето, на което е издадено разрешението за събиране на семейството и същият фигурира в решението.

Във връзка с това очевидната цел, която ясно е заявена в подаденото заявление е именно събирането на семейството на лицето, което има предоставен хуманитарен статут в Република Б. със своите родители, братя и сестри, поради което буди недоумение изразеното от ответника, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Това твърдение на ответника е необосновано и липсват доказателства в тази насока.

В хода на съдебното производство са изискани становищата на ДАНС и Дирекция „Миграция“ по извършеното съгласуване, като дирекция „Миграция“ не изразява становище по искане за събиране на семейство, видно от писмо рег. № 536400-106939/25.11.2025 г. дирекция „Миграция“ не участва в националното консултиране по издаване на визи за дългосрочно пребиваване на основание решения за събиране на семейства от ДАБ при МС..

Видно от писмо рег. № М-11851/27.11.2025 г. на заместник - председателя на ДАНС (л.164), агенцията е изразила положително становище.

Видно е, че доводите за миграция в трета страна, не са подкрепени с никакви доказателства, като няма абсолютно никакви данни, по какъв начин административният орган е стигнал до тези изводи.

На основание чл. 34, ал. 7, изр. първ ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 от българските дипломатически или консулски представителства.

Видно от горепосочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде виза, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство.

По изложените съображения обжалваният отказ се преценява като незаконосъобразен и като такъв е дължима отмяната му. На основание чл. 173, ал.2 АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган трябва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Х. А. А., род. на 20.06.2007 г. в С., Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по заявление от 19.03.2025 г., издаден от М. Г., завеждащ Консулска служба при Посолство на Република Б. в [населено място], Кралство Й..

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - ЗКС в Посолството на Република Б. в А. – Й., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото

решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: